

den indenlandske Produktion angaar, mener jeg, at det for Forbrugerne vilde være af en vis Betydning at faa at vide, hvem der havde produceret vedkommende Vare. Vi ved, at der er en Række Fabrikker, som altid forsyner deres Fabrikata med Firmamærke. Jeg synes, det er en god Skik, og jeg synes ikke, det var urimeligt, om alle skulde gøre det; det vilde man komme til, hvis der var en Bestemmelse om, at Tobaksfabrikata — det er navnlig Cigarer, der tænkes paa — paa Omslaget eller paa Kassen skulde være forsynet med Oplysning om Produktionsstedet. Saa kan de Forbrugere, der vil købe netop danske Cigarer, gøre det, og de er ikke udsat for, at man et eller andet Sted byder dem en Cigar med Udtalelser, der lader henstaa i det uviste, om det virkelig er en udenlandsk eller en indenlandsk Vare, der falbydes. Vi fra vor Side havde altsaa gerne villet optage en Bestemmelse i Lovforslaget, der paalagde en saadan Pligt om Oplysning om Produktionsstedet. Men Sagen er strandet paa den højtærede Finansministers Modstand, idet Ministeren har erklæret, at noget saadant ikke hører hjemme i denne Lov. Det er maaske nok muligt, at Bestemmelsen ikke hører hjemme i denne Lov som en integrerende Del af de almindelige Skattebestemmelser, men jeg kan ikke se, at der er noget i Vejen for at indføre en fornuftig Regel med Hensyn til Betegnelsen af disse Varer i en Lov, der netop omhandler Tobak. Jeg synes, det er mere rimeligt at indføre en saadan Bestemmelse, der giver en særlig Regel, i en Lov, der handler om Tobaksfabrikata, end i en almindelig Lov om Varemærker, eller hvad det nu skulde være, hvor i Almindelighed intet Menneske finder paa at søge den. Jeg for mit Vedkommende er derfor ikke blevet helt overbevist af den højtærede Finansministers Udtalelse om, at han vel nærer Sympati for Forslaget, men ikke finder, at det hører hjemme i denne Lov. Jeg vil da for saa vidt gerne henstille, at man fra den højtærede Finansministers og de andre Partiers Side tænker Spørgsmaalet igennem endnu en Gang, saaledes at der, hvis der opnaas Enighed om Sagen, var Mulighed for, at der til tredie Behandling kunde stilles et Ændringsforslag, hvorved en Bestemmelse desangaaende indsattes i denne Lov.

I Lovforslagets § 23 er der gjort nærmere Rede for, hvorledes Tilsynet skal være med de Fabrikslokaler, hvori der fremstilles Tobaksfabrikata. I 3die Stykke af § 23 staar der følgende: „Fremstillingsvirksomheder, der benytter fremmed Arbejdskraft, skal altid være underkastet

Fabriktilsynet samt for Virksomheder med over 2 fremmede Arbejdere tillige Fabriklovens almindelige Regler for Arbejdslokaler.“ Det vil altsaa sige, at for de Virksomheder, der ikke beskæftiger over 2 fremmede Arbejdere, skal der være et noget mindre Tilsyn med Lokalerne, og overfor dem skal der ikke kræves saa strenge Regler. Det er Lovforslagets Mening, og det er vi ogsaa gaaet med til. Men det forekommer mig, at som Formuleringen her er, kunde man komme til det Resultat, at disse Lokaler, hvor der kun beskæftiges 2 fremmede Arbejdere, overhovedet ikke skulde være underkastet noget hygiejnisk Tilsyn fra Fabriktilsynets Side, og det tror jeg ikke har været Lovforslagets Mening. Det kunde vistnok have været udtrykt lidt klarere, at disse Lokaler, selv om der i dem kun beskæftiges 2 fremmede Arbejdere, skal være underkastet et Tilsyn med Hensyn til deres rent hygiejniske Forhold, at de ikke skal være underkastet Fabriklovens Reglement med Hensyn til Størrelse, Loftshøjde og en Mængde andre konstruktive Forhold, men selvfølgelig maa være underkastet Tilsyn med Hensyn til den Renlighed og Orden, der skal herske i Lokalet, og som er af saa stor Betydning for Opnaelsen af den Hygiejne, vi ønsker at fremme netop ved dette Lovforslag. Jeg har i Udvalget henledt den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Forhold, og for saa vidt blev jeg beroliget, som den højtærede Minister erklærede, at det maatte ligge i alle de øvrige fastsatte Bestemmelser, at de rent hygiejniske Forhold i saadanne Lokaler selvfølgelig skulde være underkastet et Tilsyn. Jeg gør denne Bemærkning, fordi jeg tror, det i Virkeligheden har været Lovens Mening, at den paagældende Bestemmelse skulde forstaas saaledes, og at den formentlig ogsaa med den nuværende Affattelse vil kunne forstaas saaledes. Jeg er i hvert Fald ikke i nogen Tvivl om, at man fra alle Sider har ment, det bør forstaas saaledes.

Om de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Medlemmer, skal jeg lige gøre en kort Bemærkning. De Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren, er jo kun af formel Art, og vi tiltræder dem derfor og stemmer for dem. Derimod kan vi fra vor Side ikke stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget, og som gaar ud paa at give andre Bestemmelser med Hensyn til Efterbeskatningen end dem, der er fastsat i Lovforslaget. Vi mener, at der allerede ved Lovforslagets Affattelse af Reglerne om